

sige: I Købstæderne skal ikke enhver Høker kunne sælge bayersk Øl; enhver Købmand kan gøre det, saa der bliver saa vist Folk nok, der sælge skattepligtigt Øl. Men naar man kommer ud paa Landet, er det lidt anderledes, som jeg oplyste før, med Hensyn til disse herlige Læbælter. Der er for det første Læbæltet paa 1 Mil, hvor der ingen Købmænd og ingen Høker findes; der kan man ikke faa en halv Baier. Nu vil man altsaa indirette det saaledes, at i Læbæltet paa 1—1½ Mil kan man heller ikke faa sin naturlige Tørst tilfredsstillet. De Folk, der ere saa uheldige at bo ved denne Mil, som gør Skellet mellem Haandværkerlæbæltet og Høkerlæbæltet, skulle ikke kunne faa en halv Baier uden enten at sende Bud en Mil ind til Købstaden eller til Købmanden, som bor en halv Mil længere ude. Jeg synes nok, det er at sætte Befolkningen lidt for meget paa — jeg vil ikke sige Sultekur men paa Tørstekur, at de ikke kunne faa det, mange anse for en af Livets Nødvendigheder, og som det jo dog ikke er nogen Synd at indlade sig med. De kunne ikke faa det i en rimelig Afstand. Hvis man imidlertid vil tillade Høkerne paa Landet at sælge skattepligtigt Øl, bliver man ogsaa nødt til at lade Høkerne i Købstæderne gøre det. Men maaske jeg maa bede den ærede Ordfører, hvis han atter faar Ordet, oplyse mig om, hvoraf jeg skulde kunne slutte, at en Købmand uden for Kjøbenhavn ikke kan sælge bayersk Øl i en enkelt Flaske. Det kan jeg ikke finde.

Ja, dermed har jeg altsaa fremsat de Bemærkninger, Mindretallet har til Lovforslaget, og den ærede Forsamling vil have set, at de ere ikke mange til dette Afsnit heller. Idet jeg gaar ud fra, at mange ærede Medlemmer ville give mig Ret i mine Betragtninger og altsaa eventuelt ville kunne føle sig tilfredsstillede ved at gaa med til vore Forslag, især hvis de komme tilbage til os med det andet Tings Stempel, synes jeg ogsaa, at den Behandling, dette Afsnit er blevet undergivet, giver Haab om, at denne, om jeg saa maa sige, noget kedelige og langvarige Sag endelig kan blive bragt ud af Verden, og at vi kunne faa en Næringslov, som dog i ikke saa ringe Grad bringer Orden og nogen Forbedring i disse Forhold.

Bjerre: Da det vistnok er det almindelige Ønske, at vi kunne blive færdige med 2den Behandling i Dag, skal jeg fatte mig meget kort. Det er jo kun i Spørgsmaalet om de tvungne Fagprøver, at der er Dissens i det almindelige Flertal. Det er om dette, at jeg skulde tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger. Den ærede Ordfører udtalte, at disse Prøver kunde ikke være nødvendige i nogen nævneværdig Grad, da den danske Haandværksstand var gaaet frem i Dygtighed og ikke tilbage siden 1857. Men Spørgsmaalet er vel ikke, om den danske Haandværksstand er gaaet frem i Dygtighed i dette Tidsrum, da Eynerne have været saa stærkt anspændte, og Fremgangen paa andre tekniske Omraader saa kolossal, men Spørgsmaalet maa jo være: Er Haandværksstanden gaaet frem i Lighed med, hvad den er gaaet frem i andre Lande, har den holdt Trin med andre Landes Haandværk og Industri, og vilde den ikke være kommen længere frem, hvis Fagprøver havde været noget mere almindelige? Det er det, der menes af hele Haandværksstanden og den største Del af de industridrivende. Den ærede Ordfører udtalte, at da der realiter kun er Tale om Svendepøver, vilde saadanne Prøver ikke kunne sikre en dygtig Haandværksstand, og det maa man selvfølgelig indrømme. Skulde der være nogen Garanti i saa Henseende, maatte man have Mesterprøver, der vilde blive et stort, vidtløftigt og kostbart Apparat, som ingen tør forlange. Men det er dog, synes jeg, af den største Betydning, om man sikrede de nødvendige Forudsætninger for en dygtig Haandværksstand, det almindelige Maal af Kundskaaber og Færdighed, at der bliver lagt et rationelt Grundlag, at der bliver bygget godt op fra Begyndelsen, noget, hvorpaa der siden kan bygges videre. Og jo mere man kommer ind paa at specialisere, som man er kommen ind paa det i vor Tid, saaledes at en enkelt kan blive hensat til et vist bestemt Arbejde gennem lang Tid, jo mere nødvendigt er det, at der lægges et saadant almindeligt Grundlag, saa at dog den Mand, som vil være Mester, siden er i Stand til at forarbejde de almindelige Genstande inden for sit Fag og ikke blot en enkelt Del deraf. Jeg for min Part kan ikke tvivle om, at en almindelig Fag-